

litate ac aëris clementia, ibi sedem fixissent; commotos ob id Carthaginenses ferunt, statim consilio publico decreuisse, morte iudicata, ne quis posthac illuc nauigare auderet, & qui iam ierant iussisse statim interfici, ne ipsius insulæ fama perueniret ad alias nationes, submitterentur, alicui fortiori imperio, ac fieret quasi oppugnaculum quoddam aduersus eorum libertatem. Proinde compertum est ex obseruatione eclipsis, quæ fuit in mense Septembri Anno salutis 1494. eandem Hispaniam insulam quinq; fermè horarum spacio ab Hispali, quæ Sibilia est distare, hoc est gradibus 75. fere. Cuius insulæ medium continet in poli altitudine 21. circiter gradus. Nauigatur autem spaciū illud ferè in 40. diebus. Altitudo continentis oppositi, cui S. Marthæ nomen indiderunt, circiter graduum est 11. Darieni uero terra, & Sinus de Vraba gradus quasi tenent 5. ferè in altitudine polari, unde longissimo tractu occidentem uersus ab Hispali terra est, quæ Mexico & Temistitan uocatur, in superiori India, quam priores uocauere Quinsay, id est ciuitatem cœli eorum lingua.

EVROPAE PARTI. CVLARIS DESCRIPTIO.

De Insulis Britannicis.

CAPVT II.

Ybernia, quæ & Irlandia insula, ab hyberno tempore appellata, maxime pabulosa, nullum animal noxiū gignit, apes non habet, multum fertilis, subest gradibus 100. 54. 0.

Anglia, quæ & Albion, insula Britannica, olim eam inhabitarunt Gigantes, populus intrepidus in bello, optimiç sagittarij, lupos non gignit, nec illatos nutrit, idcirco uagum pecus & sine custode securum. Eius præcisæ ciuitas est Cantuaria, quæ apud Ptole. ex coniectura Dauernum uocatur, subest gradibus 22. 30. 52. 10. Huc ad nauigatur ex Callas ciuit. Flandriæ.

Scotia, pars septentrionalior Albionis insulæ, tenui freto siue fluvio ab Anglia dirempta. Natura inuidi & contemptores cæterorum mortalium, plus nimio nobilitatem suam ostentantes, mendaces, nec pacem colunt ut Angli, mendicantes circa diuorum templæ lapides in elemosinam à prætereuntibus colligunt ad usum ignis, nam lignis caret, habet ciuitates præcipuas S. Andreas 16. 15. 57. 50. S. Ioannes 15. 40. 59. 15.

De Hispania.

CAPVT III.

Hispania maxima Europæ portio, & prima regio ad occasum inter Africam & Galliam iacens, Oceanifredo & Pyreneis montibus clauditur, terra optimis comparanda. Frugib; ibi copia, ut non ipsis populis tantū, uerum etiam Italiæ ad cunctarum rerum abundantiam sufficiat. Sales ibi non coquunt, sed effodiunt. Minij certe nulla feratior terra, fœminæ eorū res domesticas agrorumq; culturas administrant, ipsis uero armis inferiunt & rapinis, hosti obuiant